

разсѣдѣлностъ, и говоряхъ основателно. Нему ся видяше, че това происходи отъ добръ навѣкъ. И ако азъ, думаше си той, и могъ нѣкой пѣтъ да бѣдѣ излѣганъ въ сѣжденіе-то си, но това рѣдко може да ми ся случи. Кога чловѣкъ говори съ мене вяло, несвязно и неблагопристойно, то азъ никога не сѣмъ ся излѣгвалъ, и всякога, като издирехъ, нахождахъ, че и поведеніе-то и характеръ-тъ му сѣ были тѣй лоши, както и разговоръ-тъ му предвѣщаваше.

Той влѣзе въ разговоръ съ овчяря по слѣдующій начинъ: — «животъ-тъ ти трѣбва да е весма многотруденъ, пріятелю!» каза той. — «Истина, не е празденъ, господине» отговори овчярь-тъ; «но не е такъвъ и не тѣй труденъ, какъвъ-то е былъ животъ-тъ, когото е проводилъ за-ради мене Господь нашъ. Той можяше да избере найлеккъ животъ, а избра найтяжкъ: азъ ся покорявамъ само на своѣтъ участъ.» — «Ты всякога трѣпишь жегъ, студъ!» — «Истина; затова не трѣпѣж голѣмы искушенія, и тѣй кога сравнимъ едно съ друго, мы находимъ, че Господь е устроилъ вещи-ты въ подобръ рядъ, нежели какъ мы сиромаси, невѣжи и слѣпы твари, си воображаяваме. Давидъ, ми ся чини, е былъ по-стысливъ, когато е пасалъ стадо-то бащино си въ долины-ты, и пѣлъ е псалмы-ты си, нежели когато бѣше царь Израилскый; той никога не бы написалъ нѣкои прекраснѣйши псалмы, ако не бы былъ овчярь. Това състояніе му е дало способы да